מקורות פרשת חיי שרה תשפ"ז

מה גרם למותה הפתאומי של שרה?

1. **בראשית כב-כג:** וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע ... ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען, ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה.

רש"י: 'ויבא אברהם' - מבאר שבע [בה נשאר אחרי העקדה], ונסמכה מיתתה לעקידה, שעל ידי בשורת עקידה שנזדמן בנה לשחיטה, וכמעט לא נשחט, פרחה רוחה ומתה.

אור החיים: 'ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, **שני חיי שרה**' - כיון שמתה מחמת צער, יגיד הכתוב באומרו 'שני חיי' **ששלמו שני חייה שנקצבו לה** ורק היה זה סיבה שמתה על ידה.

סוכה נג,א: אלו שני כושים [לשון רמז ליפי תואר] שהיו סופרים של שלמה המלך, 'אליחורף ואחיה בני שישא'. יום אחד ראה שלמה את מלאך המוות כשהוא עצוב. אמר המלאך, נשלחתי מהשמים לקחת את הנשמות של שני הכושים שיושבים לפניך ואיני יכול ליטול אותם. מסר אותם שלמה אל השדים שייקחו אותם אל העיר לוז, שבה לא היה שלטון למלאך המוות (ומי שהיה צריך למות היה יוצא ומת מחוץ לעיר). למחרת ראה שלמה את מלאך המוות כשהוא שמח. אמר: אלו היו אמורים למות בכניסה לעיר לוז ואתה שלחת אותם לשם והקלת עלי את המלאכה. פתח שלמה ואמר: רגליו של אדם ערבות לשמים, ולכן מובילות אותו לאותו מקום בו מתבקש ליטול את נשמתו.

תנחומא ריש פרשתנו: 'זממה שדה ותקחהו' - זממה ונטלה שדה המכפלה ושם נקברה.

בראשית רבה פה,א: שבטים עסוקים במכירת יוסף ויוסף עסוק בשקו ובתעניתו, ראובן עסוק בשקו ובתעניתו ויעקב בשקו ובתעניתו, יהודה עסוק לקחת לו אשה והקב"ה עסוק **בלברוא אורו של משיח**.

ליקוטי שיחות לה/345: ע"פ תורה - אי אפשר שתבוא רעה מתורת ומצוות הבורא, כי אם אדרבה על ידי זה **נמנעה** רעה. לכאו"א **נקצב** משך חייו עלי אדמות... ולולא ההזמנה דהנפטרת ע"ה לחגיגת הספר תורה, הייתה נמצאת בהתקפת לב שלה ברחוב או בבית נכרים ועכ"פ זרים שלא בנוכחות רופאים וידידים ודתיים ושברגעים האחרונים שלה שמעה דברי עידוד וראתה פנים דבני ישראל ידידים... ואפשר דאחד הטעמים **האמיתיים** שעוררו מן השמים לנדב ספר תורה הוא בכדי שעי"ז תהיה **עליית** הנשמה של הצעירה מתוך שלווה פנימית ובבית יהודי שבפתחו מזוזה שכתוב בה 'שמע ישראל ה' אחד'... לכן יכניסו הס"ת לבית הכנסת בקשר לשלושים **להלויית** הנ"ל. וכנראה שיש לו ולזוגתו שליט"א זכויות גדולות ביותר, שזיכום במצווה הכי גדולה להקל רגעיו האחרונים של בן אדם ולטפל במת מצווה, שבשביל זה מוציאים כוהן גדול ביום הכיפורים מקודש הקודשים.

2. בראשית כג: וידבר אל בני חת... תנו לי **אחזת** קבר עמכם... ויענו בני חת... במבחר **קברינו** קבר את **מתך** [לשון רבים]... ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ... שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר... בכסף מלא יתננה לי בתוככם ל**אחזת** קבר... ויען עפרון... **השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה**...

מלבי"ם: בני חת חשבו כי מתים בל יחיו לעתיד לבוא והקבורה היא רק לפי שעה משום בזיון החיים ומשום הסרחון ואח"כ היו מפנים הקבר... על כן ביקש 'תנו לי **אחוזת** קבר'... ואילו בני חת שלא האמינו בזה היה די להם הקבורה לפי שעה ואמרו 'במבחר קברינו קבור' ולמה לך 'אחוזת קבר'.

בראשית כג: שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר... ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם... וישקל אברהם ל**עפרן** את הכסף.

בעל הטורים: 'עפרן' חסר בגימטריא '**רע עין**' (400), כנגד **ארבע מאות שקלים** שלקח במערה.

כלי יקר: אחי יוסף הייתה עינם רעה באחיהם יוסף הצדיק ונתקנאו בו עבור כתונת הפסים שעליו, על ידי זה נתגלגל הדבר וירדו למצרים והיו ד' מאות שנה בגירות ועינוי ועבדות. אצל עשו הייתה רעה עינו באחיו יעקב ונתקנא בו על הברכות אשר ברכו אביו... לכן בא עשו וארבע מאות איש עמו. ועוד אצל נבל הכרמלי שהיה איש כילי ורע עין כנודע, לכן בא עליו דוד עם ארבע מאות איש לשלם כמדתו.

ליקוטי שיחות י/46: במצרים נאמר 'אשר נאכל במצרים חנם', אבל בקיום המצוות צריך להשתדל לעושת במיטב כוחותיו. לכן אברהם התעקש לשלם כל שווייה. ההוראה מזה בעבודה הרוחנית של כל אחד ואחת... שגם מי שהוא יכול ללמוד תורה ולקיים מצוות בלא עמל ועבודה, בכל זאת בכדי לברר את חלקו בעולם שייצא לגמרי מתחת ממשלת הקליפה ויהיה דירה לו יתברך, הוא דווקא על ידי השתדלות עבודה ויגיעה. הערה 46: ונוסף לזה, לא יגעתי ומצאתי אל תאמין ואין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה.